

Odnikud nikam - Šindelář Michal

Odnikud nikam

Den oblíknul si šedou
a z křídel vran se snáší noc,
jsem epilogem času
a v koutě volám o pomoc,
pro ten příslib ve tvých očích,
pro tisíc nocí jeden den,
jenom ty umíš být trn i růže,
probuzení, sen,
kdy musím spát.

Stíny kolem tmavnou,
deštěm rozmáčený svět,
z myšlenek je tmavá řeka,
co už nevrátí mě zpět,
pro ten příslib ve tvých očích,
pro vzdušný zámek na nebi,
můj druhý dech má křídla vran
a ty pořád zdáš se mi,
jen dál, naše cesty se zkříží,
stejně sám.

Jdu dál
a odnikud nikam nespěchám,
svý zbloudilý kroky už nevnímám,
jdu dál,
do prázdných sklenic rozlívám,
slzy a déšť těch dnů nepočítám,
jen pro tvůj slib stejně sám.

Ten den má barvu šedou,
do oken vchází noc,
na ostří všeho času jsem
a volám o pomoc,
zas ten příslib ve tvých očích,
zas můj zámek v oblacích,
ten druhý dech má křídla vran,
zase sám a v rozpacích,
jen dál, naše cesty se zkříží,
stejně sám.

Jdu dál
a odnikud nikam nespěchám,
svý zbloudilý kroky už nevnímám,
jdu dál,
do prázdných sklenic rozlívám,
slzy a déšť těch dnů nepočítám,
jen pro tvůj slib stejně sám.